

[Ole Espersen]

nedsættelse af dagpengesatserne skulle forsvares og begrundes med, at man til gengæld skabte flere arbejdspladser i kraft af den plan, som venstre har lagt frem.

Jeg vil gerne spørge, om det er hensigten, at denne nedsættelse af dagpengesatserne så først skal have virkning fra det øjeblik, venstres plan får virkning i retning af, at der skabes flere arbejdspladser. Som vi hørte fra finansministerens side, viser økonomiske beregninger af venstres plan, at den tvært imod at virke forøgende på arbejdspladsantallet vil skære antallet af arbejdspladser ned. Hvis det forholder sig sådan – og det tyder alt på – er det vel også et udtryk for, at venstres plan på dette område heller ikke vil komme til at virke.

Jeg har ikke andre bemærkninger til venstres ordfører ud over den, at den plan, som nu er nævnt adskillige gange, kun spillede en beskedent rolle i indlægget fra venstre i dag, og det kan vi måske se som et positivt træk, et træk i retning af, at partiet venstre selv har fået nogle betænkkeligheder.

Til hr. Poul Schlüter vil jeg gerne sige, at tanken om en 4 års økonomisk planlægning er overordentlig værdifuld, og det er da givet, at i en situation som vores, hvor de tiltag, der sker, ofte kun kan virke på lang sigt, vil en sådan være en fordel, så selve ideen synes vi er positiv. Det kan så være problematisk at finde ud af, hvilken politik der skal indlægges i den, og da tror jeg ikke, vi er enige i det, hr. Poul Schlüter sagde i dag. Men kan vi enes om en planlægning med et fornuftigt indhold, der går ud over den nuværende forligsperiode, mener jeg, at der er leveret et konstruktivt bidrag fra det konservative folkepartis side.

Hr. Gert Petersen gav indtryk af – og det er sket adskillige gange fra SFs side – at real-lønsnedgange faktisk ikke skulle være nødvendige i dette samfund. Det var, som om regeringen blev lastet for den reallønsnedgang, der finder sted. Det blev ikke sagt direkte, men det lå som en slags undertone i hr. Gert Petersens indlæg. Jeg synes, at hr. Gert Petersen skylder at fortælle folkettinget, hvordan en reallønsnedgang kan undgås i et samfund, der klart er blevet fattigere, fordi bytteforholdet er blevet ringere. Jeg synes, det er forkert, hvis hr. Gert Petersens indlæg efterlader det indtryk, at en reallønsnedgang skulle kunne undgås.

Så har jeg i øvrigt kun én bemærkning tilbage, og den gælder retsforbundets dagsordensforslag, der blev fremsat af hr. Alfred Hansen. Jeg synes selv, at tankegangen bag dagsordensforslaget, tendensen i det, er rimelig, men vi mener ikke, at det er rigtigt i en situation, hvor der foregår væsentlige og intense forhandlinger mellem staten og DUC, at vedtage dagsordener om det emne, som forhandlingerne vedrører, her i folketinget. Derfor mener vi ikke, at et sådant dagsordensforslag bør vedtages. Vi mener også, det er overflødig, fordi statsministeren klart har givet udtryk for regeringens holdning på dette område, og jeg selv har som ordfører for gruppen i dag sagt, at de nuværende tilstande er klart uacceptable. Jeg har sagt, at koncessionen må ændres, således at hensynet til samfundet varetages, og det mener vi ikke det bliver tilstrækkeligt i øjeblikket. Jeg må derfor henstille, at man stemmer det dagsordensforslag, som retsforbundet har fremsat, ned.

Ellemann-Jensen (V):

Jeg må afvise hr. Ole Espersens påstand om, at venstre vil svinge en økonomisk pisk over de arbejdsløse. Jeg brugte temmelig meget tid under mit første indlæg på at beskrive det udspil til en økonomisk politik, venstre er kommet med, og som vi jo får lejlighed til at diskutere senere, og det fremgår tydeligt heraf, at vi følger de opfordringer, der er kommet fra OECD, og som hr. Ole Espersen og flere af regeringens talsmænd har henvist til, til at se nærmere på den lille afstand, der er mellem dagpengesatser og arbejdsindtægter, og forbindelsen til det såkaldte paradoksproblem. Det er altså ingen økonomisk pisk.

Så henviser hr. Ole Espersen til finansministerens regnestykke, og det skal jeg komme tilbage til om et øjeblik. Men finansministeren kom jo med et meget interessant udsagn. Finansministeren sagde: sandheden er, at regeringen har tilrettelagt linjerne i en flerårig økonomisk politik.

Men finansministeren er jo en ærlig mand, og derfor sluttede han sit indlæg med at erkende, at regeringen ikke har præsenteret den politik for folkettinget, som skal sikre, at man følger de lagte linjer. Nej, sandheden er, hr. finansminister, at regeringen ene og alene